

La humanitat

Any II : Núm. 337

Barcelona, dijous, 8 desembre de 1932

Redacció i Administració: Ronda Sant Pere, 11, pral. : Telèfons 24646 i 24647

Impremta: Muntaner, 49 :-: Telèfon 31513

Fundador: LLUIS COMPANYS

PELS PASSADISSOS DE LA CAMBRA

El diputat senyor Riera, és un home senzill, sense replecs polítics. Ahir, un company el saludà.

—Què ens diu l'alcalde de Martorell?

—Ja no ho sóc. He dimitit el càrrec, doncs no crec compatible fer dues feines a l'hora. I aquí vull treballar de valent.

A la Cambra, les minories queden ben definides en els moments de votació, per llur manera de comportar-se.

Els diputats de la majoria formen grups i parlen en veu baixa. Els de la Lliga parlen en veu alta. Sol, sense ningú que li doni conversa, el senyor Lloret mira el sostre.

Aquesta ens l'han explicada.

Durant la reunió de la Comissió d'Actes, mentre es discutia, el senyor Romeva es dedicava a fer "ocellets de paper". A la taula, davant d'ell hi havia un veritable exercit d'aquests ocellets i fins i tot, alguna que altra "granota".

Una de les vegades en arregar-los, es veié també una corona, feta també amb paper.

Diuen que el senyor Comorera, que ho veié, no pogué menys que exclamar:

—No esperava altra cosa!

Aquesta especialitat del senyor Romeva fent "ocellets de paper" és, segurament envejada per molts dels seus companys de minoria.

Així va començar el senyor Cambó i va arribar a ministre de la corona.

Surt el senyor Gassol als passadissos. Els periodistes l'envolten, esperant manifestacions polítiques. El senyor Gassol parla del seu optimisme respecte la solució del plet del Liceu i palesa la seva confiança que aviat el Gran Teatre serà propietat de Catalunya.

—I de política, què? — li preguntien.

—Política? I ara!

I se'n va.

El ministre català que cada dia arriba primer al Parlament, és el senyor Xirau. Esperit observador i meticulós, es fixa en tots els detalls per tal que sien subsanades possibles deficiències.

Si el senyor Terradellas se'n assabenta es produirà una qüestió de competència.

Havia estat dotat el Parlament, per avisar les votacions, d'uns "timbres" tan sorollosos que l'avalot que promouien impedia l'ús dels telèfons en tot l'edifici.

Avui, l'amic Fontbernat ha substituït aquest estrident aparell per un de molt enraonat.

Però no s'ha desfet del vell, pel que pugui ésser.

Demà, a la Taverna Basca, un grup de vells socis del C. D. Espanyol obsequien amb un banquet el seu company, el diputat senyor Tallada.

—Vostè, tan catalanista, és "espanyolista"?

—N'he estat sempre. I amb mi, catalanistes de tan soca arrel com Solé de Sojo.

Coincidència: Tots dos són de la Lliga.

Per a contrarestar aquest "espanyolisme" del senyor Tallada compta, la majoria, amb el "barcelonisme" del senyor Soler i Bru.

Un i altre, aquesta tarda, en assistir a la sessió es daldran, segurament, de no poder assistir al partit que juguen els dos equips que s'enduen llurs respectives preferències.

Ahir, al Parlament, s'observaren ramarcables absències.

El senyor Comes no hi assistí per trobar-se malalt. El senyor Serra i Moret tampoc, per la mateixa causa. Per igual motiu el senyor Soler i Pla. El senyor Vidal i Guardiola per tenir feina a la "Chade". I el senyor Pere Coromines per trobar-se a Madrid.

Ahir, veient que la sessió acabava tard, el senyor Casanoves palesava una certa impaciència.

El fracàs d'una jornada cavernícola

PROPAGANDA INUTIL

Havem recorregut diferents indrets de la ciutat per tal de veure com havien respost els catòlics a la crida que se'ls havia fet per endomassar llurs balcons en celebració de la festa religiosa d'avui. I hem tret, d'aquesta visita als balcons "bien" —als balcons obrers no calia anar-hi— la conseqüència que, o bé l'obediència dels catòlics cada dia minva més, o bé que no hi ha tants cavernícoles com es pensava, o bé que si n'hi ha, davant del perill que unes gotes de pluja els taquin els cobrellits envorolats, desen aquests i deixen la "Immaculada" sense homenatge...

Els balcons endomassats eren pocs, molt menys que l'any passat. La festa, doncs, hauria passat desapercibuda si alguns botiguers rutinaris no s'haguessin entestat a tancar les botigues... Als centres oficials i oficines públiques s'ha treballat com cada dia...

La vaga de Granollers ha estat solucionada

En rebre aquest migdia el Governador civil els periodistes, els ha dit que havia quedat restablerta la normalitat a Granollers i que aquest matí ja s'ha treballat a totes les fàbriques i tallers i que s'ha celebrat amb tota normalitat el tradicional mercat. Els vaguistes de les obres del ferrocarril —ha afegit— s'han presentat al contractista i han demanat de reprendre el treball amb les mateixes condicions d'abans de declarar-se la vaga. Hom suposa que demà reprendran el treball.

El dissortat autor d'una obra dissortada

Llegim en un volgut col·lega:

"El senyor Francesc Ramon Oliva, autor de la revista (?) "Barcelona a la vista", que el públic exigeix que fos treta del cartell del teatre Nou, escriu des de "Solidaridad Obrera", que ara pensa presentar-la a Madrid.

Suposa, l'home, que com que fa mofa de coses de Catalunya, això a Madrid li donarà diners.

El senyor Francesc Ramon Oliva, escriptor analfabet, es pensa que el públic de Madrid és com ell i que per això l'obra li passarà. S'ha equivocat de direcció. A Madrid hi ha un públic culte que quan veu que tracten de prendre-li el pèl, té les mateixes reaccions que té el públic culte de Barcelona."

—Es que aquesta nit, la Comissió d'Hisenda de l'Ajuntament em dona un sopar... — deia als periodistes.

El senyor Casanoves no és amic d'arribar tard als llocs.

El senyor Ventosa i Calvell, pel que es veu, no té gaires hores per a dedicar-les al Parlament de Catalunya.

—Sóc un home molt enfeinat i no puc perdre temps. Per això reclamo puntualitat.

El senyor Ventosa i Calvell a l'hora de sopar se'n va a casa.

El doctor Soler i Pla no assisteix a la Cambra per un motiu dolorós. Aquests dies ha estat operat en una clínica.

Tots els diputats, i amb ells nosaltres, en assabentar-se'n, han expressat el desig que pugui començar les seves tasques parlamentàries.

El rector de la nostra Universitat, senyor Serra Hunter, rodejat dels periodistes treia importància als avalots dels estudiants.

En canvi, el catedràtic senyor Tries de Bes, es mostrava indignat per l'actitud dels escolars vaguistes.

Uns periodistes preguntaren al senyor Lluhi si l'Esquerra insistiria en el seu propòsit d'invitar el senyor Alcalà Zamora a venir a Barcelona.

—Ja ho crec — respongué —. Quan estigui constituït el Parlament i format el nou Govern de Catalunya es farà una suggestió a Madrid en aquest sentit.

Preguntarem a un diputat de la Lliga:

—La minoria regionalista votarà el senyor Macià per a la presidència de Catalunya?

Obtinguérem una resposta ambigua.

—No sabem res, no poder dir res. El Comitè Polític de la Lliga, avui estudiarà el cas...

Marti Barrera, tots el coneixem, és diputat. Però és un diputat dels que vol treballar en coses que entengui. Preguntat per un periodista, ha dit:

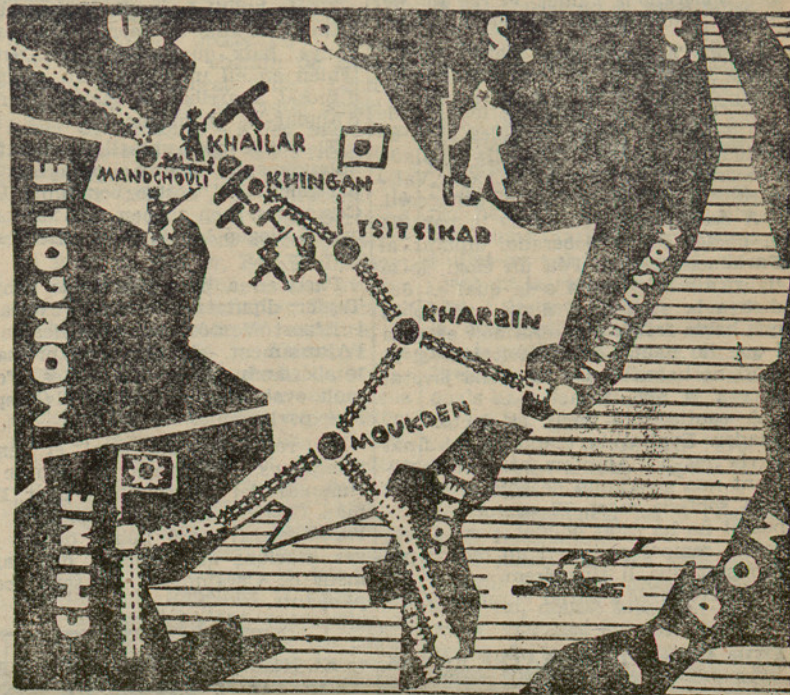
—He demanat al President de la Cambra que em destini a les Comissions de Treball i Assistència social, que és on la meua intervenció pot resultar interessant.

Diputats així honoren un Parlament.

I a propòsit de Marti Barrera. Sembla fa cosa segura que ha estat citat a Madrid per tal de tenir una entrevista amb el cap del Govern, per tal de tractar d'assumptes socials relacionats amb el Govern de Catalunya.

LA NOVA OFENSIVA JAPONESA A MANXÚRIA

Quan tothom creia que els japonesos, una vegada establitzats el nou Estat manxú, esperarien el fall de la Societat de Nacions respecte a Manxúria abans d'emprendre cap més altra acció militar en aquell territori les agències telegràfiques han donat compte que les forces nipones, recol-

zades per les manxurianes, havien emprès l'ofensiva contra les tropes dels generals xinesos Su Ping Wen i Cang Tsin Chu, que operen al nord.

L'atac ha tingut el més falaguer èxit, i, malgrat les nevades, l'avenc japonès a la regió de Khailar es va intensificant cada dia. Ahir, els japonesos entraren a Mandchouli, prop de la frontera siberiana, i abans d'ahir les forces de Su Ping Wen hagueren d'entrar en territori rus, essent desarmades i internades.

El dibuix que publiquem indica l'avenc japonès d'aquests dies, i l'espai blanc representa el territori manxú en poder dels japonesos. Les ratlles negres mostren la línia del ferrocarril de l'Est xinès, més enllà del qual demana Xina que es retiri el Japó per a poder iniciar les negociacions de pau.

LA C. N. T. ACORDA DECLARAR LA VAGA GENERAL A GIJON

Gijón, 8. — Ahir a la nit, es reuniren, a la Casa del Poble, les directives dels Sindicats afectes a la C. N. T. per a tractar de l'actitud a prendre per l'organització de Gijón respecte al conflicte de la Duro Felguera.

La reunió acabà a la matinada i es prengué l'acord de declarar la vaga general a Gijón amb caràcter indefinit. Afectarà a tots els oficis, àdhuc els periòdics, serveis de neteja, electricitat, etc., quedant sols el personal necessari per atendre la conservació dels serveis que ho requereixin.

Acabada la reunió la policia es presentà a la Casa del Poble i detingué nombrosos directius de la C. N. T., que passaren a la presó. La policia practicà un escorcoll i s'incautà d'alguns documents.

Anguera de Sojo hauria de dimitir

Les converses giren aquests dies entorn de la notícia circulada amb insistència referent a la dimissió de la Presidència de l'Audiència pel senyor Anguera de Sojo.

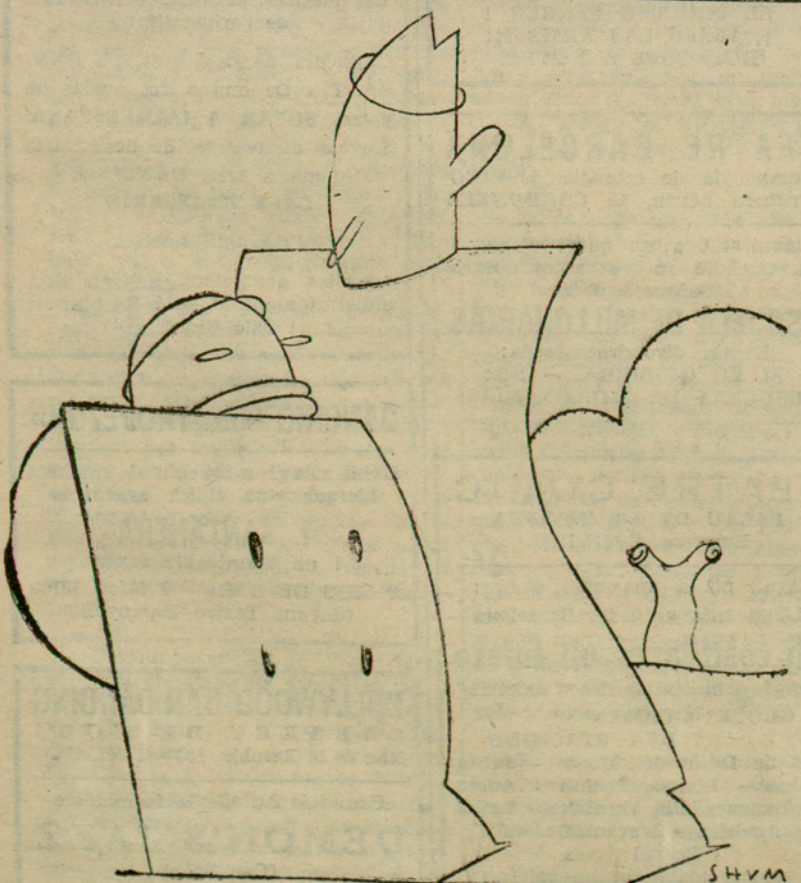
Els periodistes que fan informació al Palau de la Generalitat han parlat uns moments en aquell centre oficial amb el diputat a Corts senyor Grau i Jassans i li han fet diverses preguntes sobre la veracitat d'aquesta notícia.

—No tinc cap notícia oficial de la dimissió del senyor Anguera de Sojo — ha dit el senyor Grau i Jassans —; però si volen que els digui la meua opinió haig de manifestar que, malgrat que el senyor Anguera de Sojo sigui un perfecte jurista, crec que en aquests moments en què l'Esquerra Republicana de Catalunya ha tingut un èxit tan legal com rotund, el senyor Anguera no hauria d'ocupar ni un moment més la Presidència de l'Audiència, no per manca d'aptituds, que li sobren, sinó per raons d'ordre polític.

Després d'aquestes paraules el senyor Grau i Jassans ha canviat de conversa i ha parlat d'afers polítics i d'assumptes sense importància.

Obsequi al President

Amb motiu del vint-i-cinc aniversari dels serveis de la Guàrdia Urbana, una comissió d'aquesta, presidida pel senyor Ribé, ha visitat el President fent-li ofrena d'un bell ram de flors.

—Què no ha posat domassos al balcó avui, senyor Ramon?
—Ca! Per obtenir cinc mil vots, no val la pena!